

Державний навчальний заклад
«Уманський Професійний Аграрний Ліцей»

Робота
учениці 24 групи
Капелюшної Вікторії

**Зроніть сльозу,
Бо ми не мали сліз.
Заплачте разом, а не наодинці.
Зроніть сльозу за тими, хто не зріс,
Що мали зватись гордо —
українці.**

Кожного року в листопаді українці по цілому світу вшановують пам'ять жертв одного з найбільших геноцидів в історії людства.

Голодомор українців 1932-1933 років призвів до більше 7 мільйонів жертв, невинних людей на території Української Радянської Соціалістичної Республіки та поза її межами .

Сьогодні існує доволі багато доказів, що ця трагедія українського народу була влаштована свідомо Кремлем для того, щоби придушити серце українського народу – українське селянство. Про це писав ще у 1950-их роках відомий юрист і автор Конвенції запобігання і покарання геноциду при Організації Об'єднаних Націй Рафаїл Лемкін. Пізніше радянські документи підтвердили цей склад злочину недвозначно. Загально прийнято, і навіть на міжнародному рівні, що це був геноцид українського народу.

Уточнення кількості жертв ще й нині, через більш як вісімдесят років після трагедії, встановлюється на підставі радянських архівів, але з впевністю можна ствердити що було не менше, як сім мільйонів, між ними, напевно, три мільйони дітей. Дана підтема, зокрема, наголошення на великій смертності українських дітей у 1932-33 роках, важлива не тільки для доказу жаху цього геноцидного процесу, а й також для усвідомлення страшних наслідків для українського генофонду навіть сьогодні.

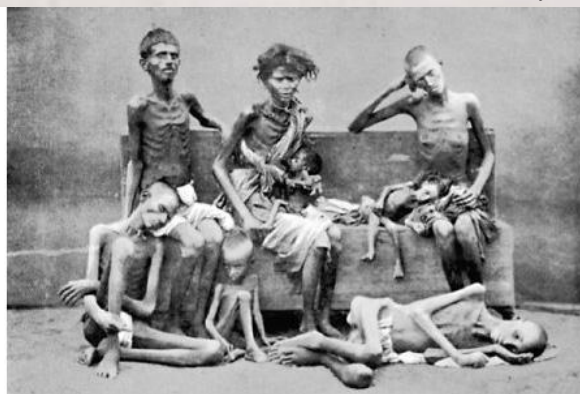

Останніми часами в Україні дослідники – історики, демографи, юристи – проводять активну та інтенсивну роботу з обчислення дітей – жертв Голодомору. Статистика обчислюється по записах народження у періоді перед роками Голодомору та реєстрах вступу дітей до перших класів початкової школи уже після 1933 року. При цьому треба розуміти, що навіть такий аналіз не повний, бо в роки Голодомору далеко не завжди фіксувалися смерті дітей.

Діти часів голодомору

Провідним серед цих дослідників є професор Володимир Сергійчук з Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Він давно відомий своєю працею в радянських архівах від першого дня, коли вони стали доступними для об'єктивних вільних науковців.

Заключення, а особливо щодо дітей, треба розуміти для того, щоби збагнути трагедію нашої нації протягом останнього сторіччя, тим паче, що наш народ зазнав величезних втрат в наслідку двох світових війн, які відбувалися на нашій землі, а також міжвоєнний та поствоєнний періоди репресій.

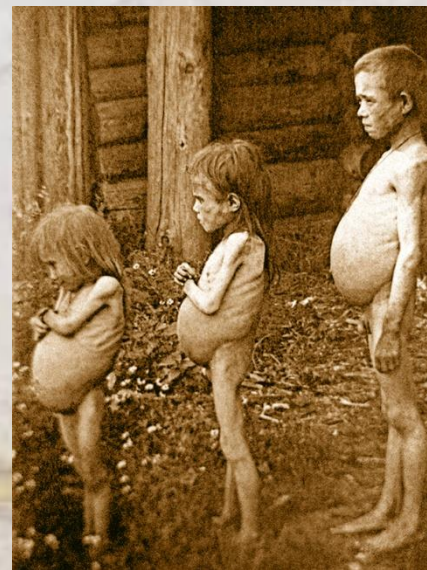
Особлива тема – **“Діти Голодомору”** – фактично недосліджена досконало й досі. Вона дуже болюча, емоційна, а також показова.

Тобто не було б Голодомору 1932-33, то Україна була б інакшою державою, бо українські діти, котрі померли голодною смертю, і їхні діти і внуки мали б вплив на дальші процеси історії, жили б на територіях сьогоднішнього Донбасу та інших регіонів, де штучно населені москалі становлять сьгодні небезпеку суверенітету держави.

Ось для прикладу обсягу цього явища, тобто смертності дітей під час Голодомору, Сергійчук подає такі неспростовні свідчення: «Голодомор-геноцид української нації, який забрав від 7 до 10 мільйонів життів, завдав особливо страшного удару по українських дітях. Наприклад, тільки з одного сільського кутка Джулаївки, що в селі Хацьки Смілянського району Черкаської області, загинули тоді голодною смертю 12 з 17 уродженців 1926 року...

1 вересня 1932 року до четвертих класів Генічеського району прийшло 1446 дітей, до них додалося ще 125, але до літа 1933 рахувалося вже тільки 986. Тобто, втрати – 585 четвертокласників, що в масштабах України могло сягати до трьохсот тисяч жертв. Усього початкова школа втратила до півтора мільйона учнів, а в цілому дитячі втрати становили не менше трьох з половиною мільйонів».

Радянська влада всіляко намагалася приховувати статистику. Наприклад, у довіднику «Освіта на Україні в цифрах» немає даних про кількість учнів початкових класів у 1932-1933 роках, щоб не можна було порівняти показники, які засвідчили б дитячі смерті.

Пам'ятник дітям - жертвам Голодомору у Києві

«Гірка пам'ять дитинства»

Дійсно, ця тема не може не викликати емоцій. Вона дуже тяжка, але її потрібно вивчати. Самі загиблі діти цього просять. А знання історії нашого народу та розуміння українського сьогодення цього вимагає.

Пам'ятаймо...

1932-1933

ТАК ЗНИЩУВАЛИ ТВІЙ НАРОД

Не забувай! Не пробачай! Не відступай!

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!

